

klære, at jeg ikke kan være tilbøjelig til at gaae ind paa det Spørgsmaal, som den ærede Taler nu bragte paa Dmtale.

S. M. Petersen: Jeg vil kun gjøre den lille Bemærkning, at hvad Summens Størrelse angaaer, forekommer det mig, at den ærede Justitsminister meget let vil kunne faae tilveiebragt de fornødne Oplysninger, hvorimod dette vil være mindre let for mig. Jeg kan ikke nægte, at det undrede mig lidt at høre, at den høitærede Justitsminister ikke nu i 1868 har samme Tillid til Bærgerne, som en tidligere Justitsminister havde i 1857. Jeg for mit Vedkommende havde dengang og har endnu den Overbeviisning, at der slet ingen Fare er ved at betroe disse Summer til Børgebestyrelsen, men jeg vil, som sagt, slet ikke reise nogen Kamp om dette Spørgsmaal.

Justitsministeren: Jeg maa dog sige, at jeg ikke ligefrem kan erklære mig villig til at tage i Arb. de Anskuelser, som foregaaende Justitsministere have havt.

N. Andersen: Jeg beklager den Modstand, som er kommen tilorde imod dette Lovforslag ved Sagens 1ste Behandling; thi det er min Overbeviisning, at dette Lovforslag er et af dem, som man i Befolkningen føler Trang til, som man længes efter at faae. Jeg havde derfor troet, at man vilde have ladet dette Lovforslag gaae temmelig uændset og i alt Fald med ubetydelige Kæmpelser igennem dette Thing, saaledes at man kunde have ventet at faae det ud i denne Samling. Modstanden er imidlertid fremkommen og synes jo at ville blive drevnen videre, og den deler sig fornemmelig i to Slags. Den ene er den, som mener, at vi skulle have to Overformynderier, et for Hylland og et for Nerne. Jeg formaaer nu ikke at indsee, hvorfor man saa ikke ogsaa skulde have et Overformynderi for Fyen og et for Lolland, saaledes som der tidligere har været talt om; den ene Provinds kunde jo være ligesaa berettiget til at ønske at faae sit eget Overformynderi som den anden, dersom det skulde være Grunden til en Afvikelse; men det er allerede blevet paavist, at man ved en saadan Afvik-

else vanskelig vil kunne opnaae det, der er det største Gode ved hele Loven, nemlig at faae en fuldstændig Sikkerhed for de Umyndiges Midler, og dette er det, der efter min Betragtning er det bedste og det største Fortrin ved Loven. Det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) meente rigtignok, at denne Sikkerhed var for kostbar for de Umyndige, ja, han kaldte den endog en ny Art Indkomsskat; men jeg formaaer ikke at indsee, at man med Føie kan anvende en saadan Benævnelse paa det, der er nødvendigt for at tilveiebringe den fornødne Sikkerhed. Efter min Formening er det ikke en Skat, men en Assurancepræmie; de Umyndige assurere hverandre gjensidig imod Tab ved tilfældige Omstændigheder, og det er slet ikke Andet, end hvad enhver Mand nutildags gjør. Man assurerer baade Bygninger og Løssøre imod Ildsvaade, for at have den Sikkerhed at kunne blive hjulpen, naar Ulykken maatte indtræffe; men denne Sikkerhed har man ikke for Intet og heller ikke paa nogen Andens Bekostning, men paa sin egen, og det Selvsamme er det, der tilsigtes med Hensyn til de Umyndiges Midler. Det forekommer mig at være en overordentlig billig og rigtig Bestemmelse, thi dersom man vilde sikke de Umyndige paa anden Maade, saa vilde de jo faae en Sikkerhed paa Andres Bekostning, som de dog egentlig ikke kunne have noget berettiget Krav paa. At Staten skal komme Reserverfonden tilhjælp, har en æret Taler meent, var at gaae Statskassen for nær; dette mener jeg imidlertid ikke, efter som Meningene er, at den i Fremtiden igjen skal have sit Udlæg dækket af Overformynderiet. Hvad der især bragte mig til at begjære Ordet, var den Tale, der lød fra et Par Medlemmer om at gjøre den hele Overformynderibestyrrelse til en communal Sag. Dette er Noget, som efter min Betragtning er forbundet med ikke ringe Mislighed. For det Første ere de kommunale Autoriteter nu saa godt kassede med Arbejde, at jeg tør sige, at de paa mange Steder i Landet ere nærved at bæve under Byrden. Naar man tager Forholdene, som de ere, og ikke saaledes, som det var ønskeligt, at de vare, saa have de kommunale Autoriteter fuldt Væs med at udføre de Hverv, der allerede ere dem